

Čsl. komise pro hospodaření s kostmi byla zřízena nařízením min. obch. z 11. února 1919 č. 70 Sb., k jehož provedení vydáno ještě vl. nař. z 15. května 1919 č. 247 Sb. V nařízeních těch svěřeny jmenované komisi úkoly rázu hospodářského. Zdali a pokud snad některé z funkcí těmito nařízenými komisi přikázaných měly povahu výkonu veřejné moci, t. j. zdali a pokud byla oné komisi propůjčena také úřední kompetence rozhodovací, nss v daném případě zkoumati nemusil. Vl. nařízením z 10. listopadu 1921 č. 408 Sb. byla totiž obě shora cit. nař. o úpravě obchodu s kostmi zrušena. Tím zrušena i čsl. komise pro hospodaření s kostmi a přestaly i všechny její funkce v nařízeních těch jí svěřené. V § 2 nař. č. 408/21 jest stanoveno sice, že likvidaci kom. provede správní výbor její, doplněný zástupcem min. obch. a min. fin., avšak tomuto orgánu uložena byla právě jen likvidace čsl. komise pro hospodaření s kostmi. Likvidací — pokud její obsah nebyl nějakým výslovným předpisem jinak vymezen — lze rozuměti podle obecného pojmání jen funkci čistě hospodářskou a nelze, není-li v tom směru jasného ustanovení, jen z toho, že onen výbor byl pověřen likvidací komise, dovozovati, že na něj přešly také nějaké úřední kompetence, jestliže takové skutečně komisi příslušely. Vyskytne-li se po zániku komise potřeba úředního rozhodnutí o otázkách s někdejší existencí a činností komise, resp. s jejím zánikem souvisejících, nutno jest míti za to, že k rozhodnutí o otázkách takových příslušný jest onen úřad, do jehož působnosti vůbec zřízení a činnost komise, resp. agendy komisi přikázané podle příslušné normy, resp. podle své povahy náležely — t. j. min. obch., jež nař. č. 70 z r. 1919, jímž kom. pro hospodaření s kostmi byla zřízena, vydalo a jež také prováděním vl. nař. č. 247/1919 i vl. nař. č. 408/1921 — tu ovšem vedle min. fin. — bylo pověřeno.

Nař. výnos, jenž vydán byl správním výborem čsl. komise pro hospodaření s kostmi v likvidaci po té, kdy komise tato byla zrušena, jest tedy výrokem orgánu nepříslušného a bylo nutno jej proto zrušiti podle § 7 zák. o ss. — — — —

Č. 6621.

Živnostenské právo. — Policejní právo trestní (Podkarpatská Rus): Civilní správa Podk. Rusi není příslušna rozhodovati jako III. stolice v trestních věcech živnostensko-policejních (před zákonem č. 259/24.).

(Nález ze dne 9. června 1927 č. 5966.)

Prejudikatura: Boh. 6275/27 adm.

Věc: Aloisie B. v Mukačevě proti civilní správě Podkarpatské Rusi o přestupek živnostenského zákona.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Nař. rozhodnutím byl pořadem instančním potvrzen trestní rozsudek policejního komisařství v Mukačevě ze 4. března 1925,

kterým byla st-lka uznána vinnou přestupkem § 158 zák. čl. XVII : 1884, spáchaným tím, že provozovala neoprávněně bodegu, a odsouzena k pokutě 200 Kč, po případě do vězení na 10 dní.

Maje rozhodovati o stížnosti do tohoto rozhodnutí podané, musil nss nejprve z povinnosti úřední zkoumati, bylo-li rozhodnutí to vydáno úřadem kompetentním.

Nař. rozhodnutí vydala civ. správa Podk. Rusi, rozhodujíc o odvolání st-lčině z rozsudku žup. úřadu v Mukačevě, jímž potvrzen odsuzující rozsudek polic. komisařství v Mukačevě, vydaný o živn. polic. přestupku. Rozhodovala tedy civ. správa jako 3. stolice v trestní věci živn.-policejní.

Na Slov. a v Podk. Rusi bylo trestání přestupků živn. zákonem živnostenským, totiž zák. čl. XVII : 1884 (jenž pozbyl platnosti dnem, kdy nabyl účinnosti živn. zákon z 10. října 1924 č. 259 Sb.) přikázáno policejnímu řízení trestnímu. Dle zák. čl. XVII : 1884, za jehož platnosti bylo rozhodováno, příslušela pravomoc k trestání přestupků tohoto zákona živn. vrchnostem v § 166 uvedeném, jak jest zcela nepochybně patrné z ustanovení § 181 tohoto zák. V této kompetenci byla provedena změna zák. čl. XX:1901, podle něhož policejní trestní pravomoc v záležitostech přestupkových odkázaných do pravomoci správních úřadů, tedy také v trestních věcech živn. vykonávají úřady v § 13 cit. zák. čl. a § 1 uh. polic. řádu č. 65.000 ex 1909 jmenované. Podle § 1 tohoto nařízení vykonává v záležitostech přestupkových odkázaných do pravomoci policejně trestního soudu trestní soudcovskou pravomoc ve 3. stolici ministr, do jehož pravomoci přikazuje rozhodování přestupkové věci v poslední instanci zákon nebo min. nař., vydané na základě zmocnění zákonem uděleného, resp. v oněch přestupkových věcech, které k rozhodování v 3. stolici nejsou přikázány výslovně ministru jinému, ministr vnitra. Rozhodování ve věcech živn., tedy také o přestupcích živn.-policejních bylo přikázáno § 166 zák. čl. XVII:1884 ve 3. stolici do kompetence býv. uh. min. orby, živností a obchodu, nyní min. obch. Na této kometenci min. nebylo nic změněno ani vl. nař. ze 7. června 1923 č. 113 Sb., jímž se prozatím mění až do def. úpravy zákonem příslušnost adm. úřadů v Podk. Rusi, neboť § 5 cit. vlád. nař. stanoví výslovně, že na působnosti min-ev ve případech, kdy tato podle správních předpisů v Podk. Rusi platných rozhodovala dosud v 2. a 3. stolici, nemění se tímto nařízením ničeho. Z tohoto ustanovení, za jehož účinnosti bylo nař. rozhodnutí vydáno, plyne zcela nepochybně, že kompetence stanovená v § 1 uh. pol. tr. řádu nepřešla na civ. správu Podk. Rusi. Tento právní názor vyslovil nss již i v nál. Boh. 6275/27 adm.

Nebyla tedy v daném případě civ. správa Podk. Rusi příslušna, aby rozhodovala jako 3. stolice meritorně o přestupkové záležitosti st-lčině.